

מ"ת 21297/04/14 - מדינת ישראל נגד יצחק לוזון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 אפריל 2014

מ"ת 21297-04-14 מדינת ישראל נ' חייא(עציר) ואח'

לפני ד"ר עודד מודריק-שופט, סגן נשיא
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י עו"ד גיא רוסו ועו"ד אורן גפסון
נגד
המשיב
9. יצחק לוזון
ע"י עו"ד משה וייס

החלטה

הבקשה

המשיב, יצחק (איציק) לוזון (להלן: "**לוזון**") הוא נאשם מס' 9 בכתב אישום רחב אנפין נגד 16 נאשמים שהוגש זה לא מכבר לבית משפט זה.

הציר המרכזי של כתב האישום הוא הנאשם מס' 1 איתן חייא (להלן: "**חייא**"). חייא מואשם במספר עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, סחיטה בכוח, סיטה באיומים, קשירת קשר לבצע פשע, תקיפה בנסיבות מחמירות, עיסוק בחומר נפיץ תוך סיכון חיי אדם, פריצה, גניבה, איסור הלבנת הון ועבירות מס. כמתואר בכתב האישום חייא הקיף עצמו בחבורת אנשים שפעלה עבורו לשם ביצוע מסכת מעשי העברה. העבירות בוצעו במטרה להשיג סכומי כסף גדולים. לשם כך הטיל חייא, בסיוע חבורתו מורא ופחד על כל סביבותיו. רבים נכנעו לדרישותיו הסחטניות. שני עדי המדינה נמלטו לחו"ל מחשש לפגיעתו הרעה של חייא.

הנאשמים 2 - 8 הם מעגל הפעילים הקרוב לחייא (להלן: "**החבורה**"). אנשי החבורה היו עמו בקשר יומיומי לשם השגת יעדיו ובביצוע מסכת העבירות.

לוזון, אינו נמנה עם החבורה. הוא פועל כמנהל קבוצת הכדורגל "מכבי פ"ת" וידו בעסקים שונים. לוזון קיים קשרים עסקיים עם חייא ועם אחד מעדי המדינה.

כתב האישום מייחס ללוזון מעורבות בשתי פרשיות עבירה. האחת עניינה בפריצה וגניבת רכב. ב-11.2.14 נמלטו עדי המדינה מן הארץ. אחד מהם השאיר את רכבו, מסוג INFINITIY, (להלן: "**הרכב**") בחניון בנתב"ג. לוזון קשר קשר עם נאשם מס' 10, אלון ליבוביץ (להלן: "**ליבוביץ**") לפרוץ לביתו של עד המדינה, לגנוב את מפתחות הרכב ובאמצעותם לגנוב את הרכב. ליבוביץ איתר, בדרך מסוימת, את מקום הימצא הרכב. ביום 12.2.14 פרצו הקושרים לביתו של עד

המדינה, גנבו את מפתחות הרכב ולאחר מכן נסעו לנתב"ג וגנבו את הרכב מן החניון. הרכב הוחזק כמה ימים ברשותו של לוזון. לאחר מכן העבירו לאחר. הרכב הועבר מגורם אחד למשנהו ולבסוף פורק באחת מ"משחטות" כלי הרכב.

הפרשה השנייה היא פריצה למשרדי חברת "קפה הגבעה" שליד קיבוץ גבעת השלושה. לאחר שעדי המדינה נמלטו מן הארץ קשר חייא קשר עם כמה מאנשי החבורה לפרוץ למבנה המשרדים של חברת קפה הגבעה ולגנוב מסמכים ממשרדי עדי המדינה בממוקמים שם. הקושרים ביצעו את מזימתם בסיוע מסוים של ליבוביץ. לוזון וליבוביץ הצטרפו אל הפורצים תוך כדי הביצוע. הפורצים רוקנו את המשרדים מן המסמכים השונים שהיו בהם. ליבוביץ נטל מסמך מסוים ומסרו ללוזון שיצא את המקום כשהמסמך בידו.

המאשימה רואה בנאשמים ובזיקתם לפרשיות האישום השונות חלוקה לשלוש קבוצות. הקבוצה הראשונה שכוללת את חייא ועוד כמה מן החבורה נתפסת כבעלת מסוכנות גבוהה ולפיכך ביקשה המאשימה לעצור את הנמנים עמה עד תום ההליכים במשפט.

הקבוצה השנייה כוללת את ליבוביץ ולוזון שמסוכנותם נמוכה יותר. המאשימה הסכימה לשחרורם מן המעצר אך ביקשה לקבוע תנאי שחרור הכוללים הגבלת תנועה מלאה (מעצר בית מלא) ותנאים נוספים.

הקבוצה השלישית כוללת נאשמים שרמת מסוכנותם נמוכה עוד יותר. המאשימה ביקשה לקבוע להם תנאי שחרור מסוימים.

החלטה זו עוסקת בבקשה המתייחסת ללוזון בלבד. מוצאה מהודעת בא כוחו של לוזון שקיימות ראיות לכאורה להוכחת כל אחת מן העובדות והנסיבות הכלולות בכתב האישום ושיש להן זיקה ללוזון.

הטיעון של המאשימה

בא כוח המאשימה הדגיש את העובדה שמעורבותו של לוזון במעשי העבירה היא על רקע קשריו עם חייא ובמסגרת המהלכים השונים שנקט חייא בסיוע החבורה לנשל את עדי המדינה מנכסיהם. חומר הראיות מראה שלוזון יודע היטב מיהו חייא ומה טיב פעולותיו. משיחות של לוזון עם מי מעדי המדינה שנקלטו בהאזנת סתר מתברר שלוזון נקט מהלך של "הרגעה" של עדי המדינה, בה בעת שהתנהלו הפעולות של חייא וחבורתו לנישול הנכסים.

בא כוח המאשימה גורס שלשם צמצום המסוכנות הגלומה בלוזון יש מקום להגבלה של תנועותיו על דרך מעצר בית בפיקוח.

הטיעון של בא כוח המשיב

בא כוחו של פרנקל טוען שלא מתקיימת עילת מעצר. שכן מדובר בעבירות רכוש שאן בהן כל אפיון מן האפיונים המגבשים עילת מעצר (ריבוי עבירות, ביצוע מתוכם, פעילות בחבורה). יתר על כן עיון בכתב האישום מגלה כי העבירות המיוחסות ללזון בוצעו בנסיבות הממעיטות את החומרה שבעבירות. כך, ההתפרצות לביתו של עד המדינה נעשתה באמצעות מפתח. אין זו פעולה אופיינית לפורץ. מה גם שלזון הייתה ידידות קרובה ביותר לעד המדינה. הם נהגו לחלוק ביניהם שימוש במיני רכוש. באופן זה יש לראות גם את גניבת הרכב. לזון החזיק ברכב כמה ימים כדי לשמור עליו. הא ותו לא.

לזון נעדר כל עבר פלילי. אין לו כל זיקה לפעילות האלימה, הסחטנית והמאיימת של חייא וחבורתו (על כן שמו נפקד מן החלק הכללי המשמש כמבוא לכתב האישום). מכאן שלא גלומה בו כל "מסוכנות". מדובר במעורבות בשני מעשים "נקודתיים". אין חשש להישנות מעשי העבירה. אין איש שמאיים בידי הנאשם. אין כל חשש להפרעה או לשיבוש ההליך השיפוטי. ההגבלה הנדרשת של תנועות המשיב היא התאנות סתמית. שהרי בשלב הזה לזון נהנה מחזקת החפות. אין מקום להטיל עליו מגבלות שאינן משרתות כל תכלית זולת עונש מקדים חסר כל בסיס חוקי.

החלטה

עלי להניח, לשמה של החלטה זו, שיש ביי התביעה ראיות מספיקות להוכחת העובדות המרכיבות את כתב האישום. על בסיס הנחה זו ניתן לומר שההתנהלות העבריינית המיוחסת ללזון אינה קלה וחסרת משמעות כלל ועיקר. אכן אין מדובר ב"פורץ" או "בגנב רכב"; לא מתחיל ולא מדופלם; לא זוטרי ולא בכיר. גניבה ופריצה אינן לחם חוקו. ניתן לשער שאף על פי שרכב מסוג INFINITY נחשב כ"רכב יוקרה" לזון או אשתו (שלפי הטענה השתמשה ברכב מספר ימים) אינם זקוקים לו. דווקא משום כך לעברות המיוחסות ללזון ממד מחמיר ומסוכן מאד.

למעין בכתב האישום מתברר, לכאורה, שהעברות שבוצעו בידי לזון נעשו בזיקה למעשים של חייא. אלה עברות החגות במעגל, סביב ציר חייא כציר פעילות מרכזי כמו לוויינים או גורמי שמים הנעים סביב מערכת השמש. לזון פעל במעגל מעט חיצוני אך קרוב דיו כדי ש"כוח הכבידה" יפעל עליו.

על פי הסתכלות כזאת ניתן לקבוע שמתקיימת עילת מעצר וניתן להבין מהי המסוכנות הגלומה במשיב זה. לפי שבמעשי העברה לא נכרכה אלימות מכל סוג ואין ללזון מעורבות ישירה או עקיפה במעשים כאלה, אפשר לשלול חשש לפגיעה בביטחון הבריות או ברכושם. החשש מתמקד באפשרויות של סיכון ופגיעה בהליך השיפוטי.

אדם "נורמטיבי", שבשל קשריו העסקיים או קשרים אחרים עם אדם אחר שיש לו מוניטין של עבריין המטיל אימה סביבותיו, מוכן להתפרץ לבית חברו הטוב כדי לגנוב מפתחות ולאחר מכן לגנוב את רכבו של אותו חבר, ואם לא די בכך, גם להיות שותף - ולו עקיף - להתפרצות למשרדי אותו חבר לשם ריקון המשרד, מעורר חשש כבד לפעילות שעלולה להידרש לשם סיכול מהלכי המשפט.

אכן, ספק רב בעיניי אם הגבלת תנועה בדרך של מעצר בית מלא יכולה למנוע את הפעילות המסכלת. המשיב אינו מנוע מיצירת קשר עם אנשים, יכולים לבקר אותו במקום מעצר הבית, הוא רשאי לנהל שיחות טלפון ולהשתמש בתקשורת

מחשבים. על כן, במעצר הבית יש כדי הכבדה על הפעילות המסכלת (כמובן אם יש בכלל מחשבה אצל המשיב לבצע פעילות כזאת). אין לה כוח מסכל ממשי.

לאחר ששקלתי את הנסיבות ואת משמעויותיהן, הגעתי לכלל מסקנה שיש לקבל את בקשת המבקשת, אם כי יש מקום לאפשר למשיב לקבוע "חלונות" של זמן בתוך מעצר הבית.

לפיכך, תנאי השחרור בערובה יהיו כדלקמן:

- א. מעצר בית מלא במקום מעצר הבית הנוכחי ובפיקוח המפקחים הקיימים.
 - ב. המשיב יהיה רשאי לצאת את מקום מעצר הבית בכל יום מימות השבוע, בין השעות 10:00 עד 14:00 ובלבד שהציאה תהיה בליווי מפקח.
 - ג. המשיב מחויב בהפקדה במזומן או ערבות בנקאית על סך 30,000 ש"ח להבטחת התייצבותו למשפט ולקיום תנאי השחרור בערובה.
 - ד. איסור יציאה את הארץ והפקדת דרכון. הדרכון יופקד עד יום 23/4/14, בשעה 14:00.
 - ה. ערבות עצמית בסך 20,000 ש"ח.
 - ו. ערבות צד ג' בסך 20,000 ש"ח.
- הערבות העצמית וערבות צד ג' ייחתמו עד 23/4/14, בשעה 14:00.
- הערובה תופקד עד יום 24/4/14, בשעה 13:00, במזכירות בית המשפט המחוזי.
- ניתנה היום, כ"ב ניסן תשע"ד, 22 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.